

Zpráva o činnosti správní rady PmvP za r.2021-24

Pokračuje správního řízení o stanovení náhrady za znárodněný podnik Měšťanský pivovar v Plzni, které bylo již dříve zahájeno přípisem Ministerstva výživy Československé republiky ze dne 21.01. 1947 číslo jednací 67.107/1946 – o stanovení náhrady za znárodněný podnik Měšťanský pivovar v Plzni. Pro osvěžení paměti uvádím níže náš chronologický postup ve věci náhradového řízení za znárodněný majetek Právovárečného měšťanstva v Plzni:

- 16.04. 2021 - **žádost** Právovárečného měšťanstva v Plzni Ministerstvu financí o stanovení náhrady [*včetně výčtu majetku, za jehož znárodnění se stanovení náhrady požaduje*].
- 21.05. 2021 - **rozklad** proti procesnímu rozhodnutí [usnesení] Ministerstva financí ze dne 06.05. 2021 [důvod podání rozkladu: „Žádný právní předpis, tedy ani Dekret č. 101/1945 Sb., a ani pro účely náhrady v tomto dekretu odkazovaný dekret presidenta republiky č. 100/1945 Sb., o znárodnění dolů a některých průmyslových podniků, nestanoví, jaké náležitosti musí obsahovat návrh na zahájení řízení (žádost) o stanovení náhrady za znárodněný podnik podle Dekretu č. 101/1945 Sb., a ani nestanoví, jakou procesní součinnost musí navrhovatel (žadatel) správnímu orgánu poskytnout.“].
- 05.08. 2021 - **doplnění žádosti** o stanovení náhrady na Ministerstvo financí [*nulita znárodnění, doložení autenticity žadatele, reakce na požadavek ministerstva financí na doložení vlastnictví k znárodněnému majetku ve Vídni, reakce na požadavek ministerstva financí na doložení vlastnictví akcií a cenných papírů, reakce na požadavek ministerstva financí na doložení výše náhrady poskytnuté osobám na základě mezinárodních dohod*].
- 20.08. 2021 - **další doplnění žádosti** o stanovení náhrady na Ministerstvo financí [Dne 18.08. 2021 se žadateli podařilo v archivech dohledat historické dokumenty, které obsahují soupis majetku Právovárečného měšťanstva v Plzni, který byl ve vlastnictví žadatele ke dni znárodnění a byl využíván při podnikání měšťanstva pod firemním názvem Měšťanský pivovar v Plzni, a to podle stavu ke konci roku 1945, včetně jeho tehdejšího ocenění].
- 29.11. 2021 - **další doplnění žádosti** o stanovení náhrady na Ministerstvo financí [*ke prokázání hodnoty odňatého majetku, který tvořil majetkovou podstatu firmy žadatele Měšťanský pivovar v Plzni, předložil žadatel tímto podáním správnímu orgánu v listinné podobě „Analýzu č. A13-070/2017 – stanovení hodnoty znárodněných závodů“ ze dne 27.04. 2017, která byla zpracována znaleckou kanceláří Equity Sol utions Appraisals s.r.o. ke dni znárodnění, přepočtená na cenovou úroveň r.2022. a to na 12.424.379.000,- Kč.*
- 13.12. 2021 - **replika PmvP** k vyjádření České republiky - Ministerstva financí, odboru 71 - Legislativa a sporné agendy, ze dne 02.12. 2021 číslo jednací MF - 12565/2021/4402-35 [reakce žadatele na vznesenou námítku promlčení].
- 03.02. 2022 - **rozhodnutí MF** z 03.02. 2022 – žádost o náhradu zamítnuta
- 20.02. 2022 - **rozklad PmvP** proti zamítavému rozhodnutí MF ze dne 03.02. 2022

Až toto Rozhodnutí nám umožnilo dne 09.07. 2022 podání žaloby na nahrazení rozhodnutí správního orgánu soudem k Obvodnímu soudu pro Prahu 1.

Hlavní argumentace použitá žalobcem v podané žalobě na nahrazení rozhodnutí správního orgánu soudem

Správní orgán rozkladem napadeným rozhodnutím vůbec nerozhodl o stanovení náhrady za konkrétně vymezený majetek žadatele, který měl být znárodněn na základě dekretu presidenta republiky č. 101/1945 Sb., o znárodnění některých podniků průmyslu potravinářského - tedy nerozhodl o požadovaném stanovení hodnoty, která se v souladu s platným a účinným ustanovením hmotného práva¹ měla za znárodnění dostat do majetkové sféry žadatele, a to lhostejno kdy (časově) se tak mělo či mohlo stát, ale namísto toho rozhodl o něčem jiném, o to o tom, že „žádost o náhradu se zamítá“. Z toho je zřejmé, že podávaný právně přípustný rozklad je zcela důvodný, když shora uvedená vada řízení ve formě **nerespektování předmětu řízení vymezeného ve sporném řízení žadatelem** [navrhovatelem], je zcela zásadní vadou zmateční, o níž lze mít vždy a bez dalšího důvodně za to, že může mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy. Správní orgán I. stupně [Ministerstvo financí] vůbec nerozlišil, že projednává věc ve správním řízení sporném, a namísto toho postupoval tak, jako kdyby rozhodoval ve správním řízení nesporném.

- S výjimkou námitky promlčení vznesenou odpůrcem ve velmi omezeném rozsahu [tj. v rozsahu výrazně užším, než v jakém se jí zabýval správní orgán I. stupně] prakticky **veškerá skutková a právní argumentace, kterou správní orgán I. stupně [Ministerstvo financí] odůvodnil výrok rozkladem napadeného rozhodnutí, nebyla do tohoto sporného řízení vnesena žádným z účastníků řízení**, a ani tvrzena.
- **Případ žadatele není restituční kauzou**, jak to právně zcela nesprávně, a v rozporu se skutkovými zjištěními, pojal správní orgán I. stupně. Poměřováno touto optikou, je právní posouzení věci Ministerstvem financí odkazem na publikovanou restituční judikaturu Nejvyššího soudu [jakožto soudu dovolacího], Ústavního soudu ČR [včetně stanoviska pléna Ústavního soudu ČR ze dne 01.11. 2005 spisové značky Pl. ÚS-st. 21/05], a dále s poukazy na rozsudky soudů obecných v tzv. plzeňské a smíchovské kauze žadatele, zcela nesprávné.
- Žadatelé mají za to, že dle rozsudku senátu 1. sekce Evropského soudu pro lidská práva (dále též „*ESLP*“) ve věci **Almeida Garret, Mascarenhas Falco a další proti Portugalsku** ze dne 11.01. 2000 číslo stížnosti 29813/96 a 30229/96, nemohou obstát ani judikатурní závěry uvedené v procesních - tedy odmítavých - usneseních Nejvyššího soudu ze dne 19.02. 2019 číslo jednací 28 Cdo 4513/2018-156 a Ústavního soudu ČR ze dne

¹

Konkrétně ustanovením § 7 dekretu presidenta republiky č. 101/1945 Sb., o znárodnění některých podniků průmyslu potravinářského, ve spojení s ustanovením § 8 odst. (1) a (2) a § 9 odst. (1) presidenta republiky č. 100/1945 Sb., o znárodnění dolů a některých průmyslových podniků.

26.06. 2019 spisové značky II. ÚS 1569/19², a žadatelé jsou odhodláni využít všech právních prostředků nápravy, které umožní předložit tuto právní věc formou individuální stížnosti do fóra ESLP, a domáhat se posouzení tohoto případu prizmatem rozsudku ve věci Almeida Garret, Mascarenhas Falco a další proti Portugalsku, případně „náhradovou“ judikaturou ESLP další.

V případě úspěchu by tak mohli žadatelé v rámci spravedlivého zadostiučinění požadovat po státu též zaplacení úroku z prodlení, jak to ostatně u dlouhodobě nevypořádaných pohledávek státem judikuje ESLP.

- Stěžejní argumentace správního orgánu I. stupně [Ministerstva financí] se týká **odpůrcem** Českou republikou - Ministerstvem financí, odborem 71 - Legislativa a sporné agendy přípisem (vyjádřením) ze dne 02.12. 2021, číslo jednací MF - 12565/2021/4402-35, **vznesené námitky promlčení**, která je jedinou věcnou obranou, kterou odpůrce vůči v tomto řízení o žádosti žadatele ze dne 16.04. 2021, o stanovení náhrady za znárodněný podnik Měšťanský pivovar v Plzni, vznesl. Žadatel má za to, že vznesené **námitce promlčení, nelze přiznat relevanci**, a to z následujících důvodů:

Výše uvedené **argumenty**, z nichž vyplývá, že vznesené námitce promlčení nelze přiznat právní relevanci, je možné stručně **shrnout** takto:

Za situace, kdy tzv. legitimační řízení bylo Československým státem již dříve zahájeno, a to konkrétně dnem 21.1. 1947 a toto řízení nebylo nikdy právně relevantním způsobem skončeno, je třeba žádost žadatele ze dne 16.04. 2021 právně posoudit jako návrh na pokračování tohoto správního řízení³, v důsledku čehož je třeba na nárok žadatele pohlížet jako na řádně a včas uplatněný. Již tato skutečnost pak vylučuje promlčení nároku žadatele na stanovení i vyplacení náhrady. Krom toho podle ustanovení § 9 odst. (4) dekretu presidenta republiky č. 100/1945 Sb., o znárodnění dolů a některých průmyslových podniků, ve spojení s ustanovením § 7 dekretu presidenta republiky č. 101/1945 Sb., o znárodnění některých podniků průmyslu potravinářského platí, že náhrada je splatná do 6 měsíců od doručení rozhodnutí (tehdy „výměru“) o stanovení konkrétní výše náhrady. K tomu však dosud nedošlo, protože je pak promlčení nároku žadatele na stanovení náhrady, včetně nároku na vyplacení stanovené náhrady, taktéž vyloučeno. A konečně, žadatel se nemohl domáhat vyplacení náhrady do doby, než byl výměrem stanoven rozsah znárodnění, a na tento výměr pak vydáno rozhodnutí o stanovení konkrétního „druhu“ a „výše“ náhrady. Právě stanovení „druhu“ a „výše“ náhrady se žadatel v tomto správním řízení sporném vůči státu domáhá. Prizmatem rozsudku ESLP, ve věci Almeida Garret, Mascarenhas Falco a další proti Portugalsku ze dne 11.01. 2000, číslo stížnosti 29813/96 a 30229/96, který ESLP považuje za zásah do práva na pokojné užívání majetku., nemohou obstát ani dosud publikované judikaturní závěry vnitrostátních soudů, přičemž trvalý nevyplacení definitivního odškodnění poté, kdy se Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod stala pro Vysokou smluvní stranu [stát] účinnou, představuje trvalou situaci, kterou ESLP též považuje rovněž za zásah do práva na pokojné užívání majetku. Na tomto místě je třeba také uvést, že odpůrce [Česká republika – Ministerstvo financí, odbor 71 - Legislativa a sporné agendy] **vznesenou námitku promlčení odůvodňuje ustálenou judikaturou obecných soudů České republiky, **kteřou však nikterak nekonkretizuje**, ani blíže **nespecifikuje**. Vzhledem k tomu, že odpůrce je ústředním orgánem státní správy, je pouze formální vznesení námitky promlčení postupem procesně nepřipustným, neboť **jde o porušení****

² Jedná se o **kauzu** Pardubická rafinerie lihu, továrna na likéry a octovou trest' J. Wertheimer akc. spol. (ode dne 28.10. 1939 nazývané **Pardubický lihovar, rafinerie lihu a octárna akc. spol.**).

³ Tj. návrh na pokračování a dokončení tzv. legitimačního řízení.

principu dobré správy, který je pro účely řízení správního na úrovni jednoduchého práva vyjádřen v ustanovení § 8 odst. (2) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

Průběh řízení před Obvodním soudem pro Prahu 1

První jednání Soudu se uskutečnilo dne 15.5.2023. Zahájeno bylo poněkud neobvyklým způsobem - náš právní zástupce Mgr. Sobotka upozornil Soud na absenci řádně zmocněného zástupce žalovaného s odůvodněním, že přítomný JUDr. Novák má sice zmocnění bývalým ministrem financí p. Babišem ale s tím, že toto zmocnění je neplatné jak časově (už není ve funkci), tak i fakticky vzhledem k samostatné právní subjektivitě jednotlivých odborů Ministerstva a podle ustanovení **§ 250a odst. (1)** zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále též „o.s.ř.“): **„Účastníky řízení jsou žalobce a ti, kdo byli účastníky v řízení před správním orgánem.“** A dále požádal Soud o vydání rozsudku „pro zmeškání“ (že na straně odpůrce, tj. Ministerstva financí je nepříslušný odbor).

K tomu podal Mgr.Sobotka vysvětlení ohledně namítané neúčasti odpůrce MF ČR a to s poukazem na zcela novou úpravu o.s.ř. dané zákonem č. 105/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. Bylo zcela zřejmé, že tato nová zákonná úprava je vzhledem k krátké době od účinnosti tohoto zákona (01.09. 2023) pí. soudkyni neznámá a ani v judikatuře soudů (i těch nižších) se tato problematika dosud neobjevila. Přesto se pí soudkyně JUDr. Novotná poctivě snažila tuto zcela novou úpravu „o.s.ř.“ pochopit a vyžádala si od nás několik vysvětlujících písemných replik. Ale potom na dalším jednání **soudu dne 06.09. 2023 odmítla tato tvrzení** Mgr.Sobotky vč. jeho (naší) žádosti o vydání rozsudku pro zmeškání a nařídila koncentraci řízení na další jednání Soudu na den 4.12. 2023. Rovněž nás požádala o doložení expertního dobrozdání některé z významných právních kapacit, že tvrzení námi uváděné je právně správné. Nejprve jsme oslovili prof. JUDr. K. Eliáše, který se omluvil pro zaneprázdnění prací pro Lichtenštejnskou nadaci a nakonec pro nás vypracoval expertizu JUDr.S.Balík, emeritní soudce Ústavního soudu a děkan Právnické fakulty Zpč. univerzity.

Vzhledem k tomu, že JUDr.Balík nám předal expertizu na poslední chvíli a ta byla poněkud od věci, zadali jsme ji ještě jednou doc.JUDr. B. Havlovi s tím, že se pokusíme jednání odložit žádostí na místě s odvoláním na nemoc JUDr.V.Veselého. S tímto zadáním se jednání zúčastnil Mgr.Sobotka. Tomu se prosadit odložení nezdařilo, navíc bylo zřejmé, že doposud vstřícný přístup pí. soudkyně byl nejspíš ovlivněn „konzultacemi“ zvenčí. Navíc se Mgr.Sobotka nedržel pokynu nepouštět se do rozsáhlých vysvětlení a stále se odchyloval od tématu. To zjevně připravilo o zbytek trpělivosti pí. soudkyni. Jednání se pak vymklo JUDr.J. Novotné z ruky a tak ukončila koncentraci řízení a proti všem zvyklostem si vyžádala zaslání písemného zpracování závěrečných řečí k jednání, které nařídila na den 2.2. 2024.

Mgr.Sobotka vstřícně připravil svoji verzi argumentačního shrnutí a závěrečného návrhu žalobce, která však čítala 23 stran . Vzhledem k šíři a těžké nesrozumitelnosti tohoto konceptu připravil člen spr.rady K.Svoboda štihlejší verzi závěrečné řeči k předložení Soudu ve

vyžádanému termínu 15.1. 2024. Ta byla po konzultaci se spolupracujícími právníky přijata a ještě k jednání soudu upravena tak, že odmítla podřízení naší kauzy pod řízení restituční a staví náš nárok na právních důvodech zakotvených v ústavním právu, tj. zejména na pokojném užívání majetku chráněné Ústavou a Dodatkem č.1 Listiny .

Na jednání Soudu 22.04. 2024 ale nečekaně předložil právní zástupce protistrany Mgr. Novák, dle jejího mínění, zcela zásadní judikát, který se ovšem týkal kauz restitučních, tedy nikoliv kauzy na plnění závazku státu danému Ústavou a Dodatkem č. 1.Listiny. Po rozsáhlém a pro pí.soudkyni zřejmě nesrozumitelném výkladu předloženého judikátu Mgr.Sobotkou, byly čteny závěrečné řeči a soudkyně JUDr. J. Novotná opět odročila jednání až na 10.07. 2024 na 11.00 hod. s tím, že na tomto jednání již rozhodne.

K překvapení JUDr. V. Veselého, který se dostavil k Soudu z opatrnosti již v 10.15 hod., mu bylo na schodišti ze soudní budovy odcházející pí. soudkyní sděleno, že vynesla zamítavý rozsudek v nepřítomnosti žalobce a to s tvrzením, že jednání bylo ústně nařízeno na 9.00 hod.a žalobce se nedostavil.. Toto je zcela sporné a procesně nepřijatelné, když pí. soudkyně odsouhlasila žádost Mgr. Sobotky o zohlednění možnosti autobusového spojení z Jihlavy a to posunem počátku jednání na 11.00 hod.. Kromě toho byl doručen zápis do datové schránky našeho právního zástupce JUDr. Veselého až 9.7. 2024, tj. den před jednáním a zápis čas zahájení neuvádí. Obsah napadeného rozsudku z valné většiny tvoří rozsáhlé citace z judikatury vyšších soudů věnované restitucím a restitučním předpisům, ačkoliv žalobce se od samého počátku soudu (zjevně marně – viz nesrozumitelný bod 28 napadeného rozsudku) snažil vysvětlit, že jeho aktuální kauza není restituční kauzou a že se na ní tedy soudem hojně citovaná judikatura nevztahuje (k tomu rovněž viz níže). Soud současně do části „shrnutí a závěrečné posouzení“ napadeného rozsudku (bod 18 a násl.) doslova převzal vyjádření žalovaného, a to včetně formátování textu a gramatických chyb a nepřesností, ačkoliv právě v této části rozsudku by měly zaznít vlastní úvahy soudu opřené o konkrétní důkazy obou stran.

Vzhledem k tomu, že Mgr. Sobotka sice iniciativně vypracoval koncept odvolání, který byl ale rozsáhlý a těžce srozumitelný, navrhli jsme JUDr. V. Veselému, aby dále využíval asistenta Mgr.Sobotku jen v případech ve kterých je silný (např.v oboru správního práva) a ke zpracování závěrečné řeči a další právní pomoci přizval Mgr.L.Lorence, který spolupracuje v týmu s významným právníkem, spoluautorem nového občanského zákoníku doc.B.Havlem.

Dne 26.8. 2024 podal JUDr.V.Veselý **odvolání** k Městskému soudu v Praze, kterým napadený rozsudek napadá v celém rozsahu. Odvolání tedy směřuje proti oběma výrokům napadeného rozsudku.

Odvolání k Městskému soudu v Praze

Odvolací důvody jsou vymezeny ustanovením § 205 odst. 2, písm. b), c), d), e), g) o.s.ř ., tj.

- soud prvního stupně nepřihlédl k odvolatelem tvrzeným skutečnostem – písm. b),
- řízení je postiženo jinou vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci – písm. c),

- soud prvního stupně neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností – písm. d),
- soud prvního stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním – písm. e), a
- rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení věci – písm. g).

Odvoláním je konstatována zmatečnost řízení

Řízení před soudem nalézacím bylo jako celek stíženo zjevnou zmatečnou vadou. K tomuto procesnímu tvrzení se žalobce podrobně vyjadřoval ve výše uvedených replikách s tím, že v napadeném rozsudku se soud s touto námitkou vypořádal pouze lakonickým konstatováním, že „zastoupení žalované bylo a je v průběhu celého řízení bezvadné“ (bod 20 napadeného rozsudku). S tímto závěrem soudu nelze souhlasit.

Odvoláním je konstatována nezákonnost napadeného rozsudku.

Odvoláním napadený rozsudek nebyl řádně vyhlášen. Je tomu tak proto, že **k vyhlášení rozsudku došlo v rámci jednání, k němuž žalobce nebyl řádně předvolán**, když:

- z protokolu o jednání před nalézacím soudem ze dne 22.4.2024, který byl právnímu zástupci žalobce doručen až dne 9.7.2024, není zřejmé, na jaký konkrétní termín je další jednání odročováno, a
- samostatné předvolání k dalšímu jednání soud nalézací žalobci nezaslal.

S ohledem na stanoviska vyjádřená v **senátních nálezech** Ústavního soudu ČR ze dne 27.02. 2015 sp.zn. **I.ÚS 3046/14**, ze dne 11.7.2017 sp.zn. **II.ÚS 1577/16**, ze dne 27.3.2018 sp.zn. **III.ÚS 255/16**, a **plenárního nálezu** Ústavního soudu ČR ze dne 18.6.2019 sp.zn. **Pl.ÚS 38/18**, pak je **odvoláním napadený rozsudek jako celek nezákonný.**

Odvolací soud – Městský soud v Praze nařídil jednání na den 13.3. 2025.